

Acésta f6ia ese
cate 3 c6le pe luna
si costa 2 fiorini v. a.
pentru membrii aso-
ciatiunei, 6ra pentru
nemembrii 3 fr.
Pentru strainatate
1 galbenu cu porto
postei.

TRANSILVANI'A.

F6i'a Asociatiunei transilvane pentru literatur'a romana
si cultur'a poporului romanu.

Abonamentul se
face numai pe cate
1 anu intregu.
Se abonedia la Comi-
tetulu asociatiunei in
Sibiu. s6u prin posta
s6u prin domnii co-
lectori.

Nr. 13.

Brasiovu 1. Iuliu 1877.

Anulu X.

Sumariu: Romanulu in poesi'a sa poporale. (Urmare). — Epis6de si scene dela Abrudu din Maiu 1849. (Urmare). — Poesii contimpurane. — Procesu verbale.

Romanulu in poesi'a sa poporale.

XIX. Poesi'a poporala romana in evulu nou.

(Urmare.)

Acelu periodu alu desvoltarei poporului nostru, ce incepe cam cu seclulu XIV. si se finesce cu totulu in a dou'a dinmatate a seclului XVII., este unulu din cele mai stralucite in t6ta istori'a romana, este in parte asia-dicundu tempulu eroismului romanu. Unu Mircea celu betranu pre la inceputulu acestei sectiuni istorice, unu Stefanu-celu-mare, Petru Raresiu, Michaiu-bravulu pre la midioloculu si catra finele ei, ne ilustrara istori'a cu admirabili fapte de arme si st6rsera pretotunde respectu numelui romanu. Ce mirare dara, d6ca din atare tempu alu gloriei nationali rom. ni-se tragu cele mai multe, c6 se nu dicemu mai t6te cantecele poporali de cuprinsu mai eroicu! Pre fiulu cuceritorilor de odin6ra ai lumii si descendentele legiunariloru traianidi nu potea se nu'lu incante reinvierea asia de puternica a virtutei belice strabune, si se nu'i aduca in viua misi-care c6rdele animei sale poetice, spre a decant6 aceea reinviare si a-o peren6 in balade poporali s6u „cantece betranesci.“

Intre aceste cu respectu la vechimea obiectului ce tracta, — c6 se pestrecemu pre „Romanu Gruia Grozovanu¹⁾“ si „Doncila²⁾“ cu galbini venetici, reamentiri de ale comeraciului portatu pre la marginile rom. spre pontu de catra republicele venetiana si genuesa inca de pre la capetulu evuldi mediu, — primulu locu ilu ocupa baladele referit6rie la Stefanu celu-mare si faptele lui, precumu „Stefanu voda si sioimulu³⁾“, „Cantecele lui Stefanu voda⁴⁾“, in cari ultime glorificandu-se invincerile lui Stefanu reportate asupr'a Poloniloru, Tatariloru si Turciloru general-minte; se alude in speciale la „p6rjolirea ungu-riloru“ sub regele Mati'a in Bai'a, reminiscenti'a ataroru peculiaritati ale batalieloru si altoru templaminte istorice, cari altmentre usioru se dau uitarei, aretandu vechitatea cantececeloru respective in catu privesce fondulu loru. Desclinitu memorabile e in acestu respectu

canteculu betranescu intitlatu „Movil'a lui Burcelu¹⁾“ ce amentesce faim6s'a batalia dela Resboiani, unde eroiculu principe Stefanu si mic'a sa 6ste dede pieptu cu 120,000 de torcime sub comand'a a insusi sultanului Mahomedu II. in 1476, memorandu chiaru si impregiurarea inca si literatiloru pucinu cunoscuta, cumu c6 subt Stefanu-celu-mare scaunulu domniei fuse pre catu-va tempu strapusu in Vaslui, pusetiunea acestei urbi catra confiniile tierii fiindu mai indemanatica pentru promt'a ei aperare contra deseloru navaliri tataresci. Nu mai insistemu asupr'a baladeloru „Calap6du paharniculu²⁾“, „Todoriti'a si mosin6gulu³⁾“ si a horei „Pornirea in batalia⁴⁾“, cari asisiderea posedu atari remiscentie vechie.

Contermina cu aceste e in privinti'a tempului balad'a „Monastirea Argesiului⁵⁾“, obiectulu carei balade preti6se dat6dia dela inceputulu seclului XVI., din tempulu lui Neagoe Basarabu voda alu Muntenei, urdistoriulu magnificei si c6 unicu monumentu de stilu curatu bizantinu de catra t6ta lumea arctectonica admiratei biserice catedrali de Argesiu, de si dupa traditiune elu se fia edificatu pre unu muru parasitu si neterminatu, inceputu inca de Negru voda pre la finele seclului XIII.; dreptu-ce in balada Neagoe se inlouiesce pretotunde prin Negru. Totu asia de vechie in fundulu loru, c6 se tacemu de hor'a „Statulu⁶⁾“, cu resunetulu unei vechie inpartiri a Moldovei in mica si mare, suntu baladele, cari ne descriu luptele mai c6 continue, ce pre acele tempurle sustienura romanii moldoveni cu lesii, litvanii si tatarii, precumu baladele „Stejarulu si cornulu⁷⁾“, „Sioimulu⁸⁾“, si altele.

Unu ciclu intregu de balade si cantece poporali se l6ga de numele si tempulu straordinariului meteoru pe ceriulu romanu, de Michaiu bravulu. Se pare,

¹⁾ Alexandri o. c., pg. 168.

²⁾ Sim. Fl. Marianu o. c., I. pg. 60.

³⁾ Mirone Pompiliu Balade, Iasi 1870, pg. 16.

⁴⁾ S. Fl. Marianu, o. c. II. pg. 115.

⁵⁾ Alexandri o. c., pg. 186.

⁶⁾ S. Fl. Marianu o. c. II. pg. 30.

⁷⁾ Alexandri o. c., pg. 44.

⁸⁾ Marienescu colende, pg. 130.

¹⁻⁴⁾ o. c., pg. 77, 112, 172, 173.

cà unu cantecu de acestea in esentia se pastrà chiaru in form'a, cuprinsulu si conceptiunea sa originale, dupa cumu elu fuse compusu inca in viét'i'a marelui principé; intielegemu „Canteculu lui Mihaiu vitézulu¹⁾”, a carui strofa ultima, invocandu apriatu ajutoriulu lui Mihaiu inca in viét'ia, ne lasa a conchide chiaru si la locul compunerii lui, la Transilvani'a. Dara se audimu din elu trei strofe prime si cea ultima:

„Audit'ati de-unu Olteanu
De-unu Olteanu de-unu Craiovanu,
Ce nu'i pasa de sultau?
Audit'ati de-unu vitédiu,
Care vecinicu siede trédiu,
Catu e tiér'a la necasu?
Audit'ati de-unu Mihaiu,
Ce sare pre siepte cai,
De striga Stambululu vai?
Alelei Mihaiu, Mihaiu.
Cà-ci de noi mila nu ai,
Se ne scapi de-amaru si vai!

Ci pietatea si gratitudinea poporului romanu merse mai departe. Elu immortalisà si pre ducii si generalii principali ai acestui erou in mai multe cantece betranesci: pre famosulu Bab'a Novacu, „unu vitédiu de-ai lui Mihaiu,” cumu canta poem'a in „Novacu si corbulu²⁾” pre fetiorulu sau descendintele lui in „Gruia lui Novacu si mum'a sa³⁾” si „Gruia si tatalu seu Novacu⁴⁾”; pre Budiesci in „Radu Calomfirescu⁵⁾,” — care ultima balada cu tienóre cavaleresca de evulu mediu, cumu arata si armele: palosiu, sulitia, busduganu, pre domnitoriu ilu numesce candu Mircea candu Michnea, scaimbare provenitória dóra din contopirea unei balade mai nóue tu alt'a mai vechia, — pre altii in altele; caroru adange balad'a „Voiniculu seapatu⁶⁾” cu „trei cai dela trei crai, din vremea vodei Mihaiu,” cu atatu mai memorabile, cà-ci mam'a eroului prisioneru la Romanu in Moldavi'a merge a cere gratia capului fiu-seu la domni'a din Bucuresci, ceea-ce reamentesce efemer'a unire a Moldaviei si Munteniei sub marele acestu principe.

De aci incolo, ba inca incependu de pre la mi-diuloculu seclului XVI. si preste intregu seclulu urmatoriu pana la inceputulu seclului XVIII viati'a nationale romana in principatele romane danubiane devine cu totul agitata si pré adeseori turburata prin cei mai contrari torenti sociali-politici. Ungari'a cade la Mochaciu; Transilvani'a se face aliata pre aci continua a Moldaviei si Munteniei; influintiele straine pre di ce merge se inmultiescu; puterea turcilor cresce; grecii inca dela caderea Constantinopolei necontenitu inmigratori in aceste tieri vecine ortodose, ajungu acolo totu mai multu la càrm'a trebiloru si

abusédia teribilu de acést'a a loru putere; boerimea patriota facia de atate inriurintie stricatióse, pierdiendu'si compasulu siguru alu patriotismului si nationalismului, se sfasia intre sine; patri'a romana intre atari giurstarti din ce in ce mai intunecóse sangera, si pacea cade mai de totu victima la petiórele barbariei turco-fanariote. Tóte aceste pré triste impregiurari se resfrangu mai multu au mai pucinu luminosu in baladele provenitórie din timpulu cestionatu: in „Bogdanu¹⁾” crancen'a macelarire a celoru 47 de boieri invitati la ospetiu prin domnulu Moldaviei Alexandru Lapusineanu, ce servi de tema novelei istorice de acestasi nume si eminentu stilisate de scrietoriulu romanu C. Negruzi; in „Oprisianu” asemenea fire tirana a lui Michnea voda fetiorulu lui Dracu armasiulu; in „Codreanu,” de pre tempulu lui Alexandru Iliasiu voda (a. 1666), manoperele infame ale veneticiloru de greci ajunsi la putere in consiliile domnesci din principate, intrigandu, desbinandu, corumpendu moralurile romane si sapandu estu modu acelor tieri binecuventate gróp'a, in carea ele cadiusera p'aci pentru totu-déun'a in seclulu trecut; in „Cantemiru” deculatiunea istoricului Mirone Costinu templata la mandatulu priucipelui Cost. Cantemiru; in „Iordache alu Lupului” una asemenea intemplare tragica de pre la începutulu seclului trecut, urdita si esecutata prin intrig'a grecésca; „Stefanitia voda” unu resunetu alu acelorasi timpuri de pré trista memoria, candu boiarii rom. prin machiavelismu strainu si debilitate propria desbinati, cá orbiti de Ddieu se scóla frate contr'a frate, consangénu contr'a consangénu, pentru cá se póta apucá efemer'a domnia a tierii, in ce timpu rivalulu e constrinsu se apuce codrii si se iee lumea in capu; pre urma in „Constantinu Brancovanu³⁾,” ce decanta cunoscutulu fine pré tragecu alu acestui principe muntenianu si alu fiiloru lui, vedemu cu spaima si fiori ingerenti'a straina turco-fanariota in afacerile romane interne ajunsa la culme, si tiér'a si ratiunea rom. ingenunchiata sub neinduratele lovituri ale strainului barbaru.

Urmà apoi fatalea si pre paginile istoriei romane cu litere de sange insemnat'a epoca a fanaritorilor, in catu pentru romanimea transcarpatina; éra pre cea dintóce inca o. apesá greu jugulu serbitutei iobagesci, greu pana la revoltare sub ducii populari Hor'a, Closc'a si Crisianu. Ce mirare dara, déca timpurile si giurstartile de totu triste pre vechii eroi si voinici romani in poemele poporului rom. i substituescu prin haiduci si lotri, déca baladeloru séu cantececeloru betranesci din secele eroismului romanu le urmédia in acést'a epoca cantecele-de-frundia séu haiducesei!“ Se potea óre acést'a in altu modu? Cunoscutorii mai profundi, derepti si nepartiali ai acelor tempuri si impregiurari voru respunde, nu ne

1) Alexandri o. c., pg. 214.

2) Alexandri o. c., pg. 144.

3-4) Marienescu Balade, pg. 68, 75.

5) Alexandri o. c., pg. 196.

6) S. Fl. Marianu o. c., I. pg. 119.

1) Alexandri o. c., pg. 175, 201, 86, 179.

2-3) Alexandri o. c., pg. 206, 210.

indoimu, cu celu mai francu si mai categoricu ba. Fu intru adeveru extraordinariu fatale sórtea romaniloru, alesu a celoru de preste Carpati, in disulu restempu de captivitate babilonica, cumu amu potea cu dreptu cuventu numí cu respectu la principate epoc'a fanariotiloru. Romanulu se vediù dintr'odata sclavu strainului veneticu; se vediù strainu in patri'a sa; se vediù despoiatu de drepturile eredíte dela mosi stramosi, atacatu in averea si proprietatea sa, vatematu fora frica de Ddieu in onóre cá si in cele mai scumpe relatiuni familiari, despretiuitu si inapoiatu in afacerile publice, maltractatu in viati'a sa familiara, si cercandu, dara neaflandu la strainulu barbaru si fora conscientia remediü contr'a toturoru acestoru rele nesuferibili: in atari cercustari ce mirare, déca anim'a lui, altmentre plena de cele mai nobili semtieminte, se revólta si-lu indémna a recure la estremulu si celu mai desperatu remediü, la remediulu resbunarei luande pe ori-ce cale va potea asupr'a impilatoriloru fora sufletu?!

Nu o face acést'a romanulu din vre-o innascuta aplecare si predilectiune catra fapt'a rea; de aceea unii din contrarii nostri comitu nedreptate strigatória la ceriu, candu din cantecele haiducesci rom. tragu nescari conclusiuni petatórie si innegritórie de mandrulu caracteru alu poporului nostru. Nu se afla si nu va potea aretá nemene intre poesiele poporali rom. cate tóte, macaru unu singuru esemplu, unde romanulu se nu defaime si urgísésca hoti'a, ci cumva se o laude. Din contra de întrebamu, cá dara din ce cauza apucà romanulu in tempurile cestionate si si mai dupa aceea uneori pre catu rusinósa, pre atatu spinós'a si periculós'a cale a haiduciei? elu ne respunde in cugetulu seu celu mai curatu si mai sinceru, depusu in poemele sale, cá asupritu si impilatu si despoiatu prin boiari si ciocoi fora ânima de mosiór'a sa, la divanurile fanariote „ani întregi s'a judecatu, si nimicu n'a castigatu, elu amblá la judecata, copii-i plangea pre véttra, nevést'a-i diacea lasata, de acea vene la cugetulu se se lase de rediasia, se apuce la haiducia, se-si faca sant'a dreptate cu cea ghióga de pre spate, se-si chame judecatori celi stejari nestrimbatori¹⁾.“ Ne respunde, cá haiduculu rom. „se léga de turci si greci, si de capete 'i scurtédia si aliénu'si usiorédia;“ „ese colo pe vale, cá se se asiedie-in cale, in calea ciocoiloru;“ „in capetulu lanului in calea arménului si judanului,“ si blastema Oltulu „se-i sece isvórele, se'i remana petrele, cá-ci n'a tienutu cu haiducii, ci s'a venduta la ciocoi,“ a caroru potera adeca potù trece preste riulu scundu intru persecutarea haiduciloru. Ne respunde, cá „pre omulu bogatu si fora svatu tóta vér'a l'a rogatu, se-i dé bani pe adunatu, macaru doue trei parale, se cumpere la copii sare, cá a facutu o turta in véttra, si-a facut'o nesarata; fiendu inse rogarea-i de géb'a,

ba ciocoiulu si schingiuindu'lu pe nedreptu, se face sioimu de codru, cá cu durd'a se chitésca pe unde se rui'lu lovésca? pe din dosulu fesului, la retediulu perului, unde i caldu ciocoiului, si se-lu calce in pitióre, cá pe unu sierpe otravitu, cá pe unu dusímanu neimblanditu.“ Ne respunde, cá elu s'a haiducitu, pentru cá „standu in drumu se se gandésca, ce se apuce se muncésca, pana se-si agonisésca, copilasii se'i nutrésca? a amblatu, a alergatu, s'a milcuitu, s'a rogatu de seracu si de bogatu, nici cá in séma l'a bagatu, a cerutu boii intru unu césu, se-si are si elu de unu pasu, dara mila n'a mai remasu!“ Haiduculu romanu róga „pe murgulu seu, cóma rotata, se-lu scóta in délu odata, se-si faca ochisiorii róta, se se uite in lumea tóta, si doresce cá tempulu se vina, candu romanulu éra se invie, si de hoti se mantuiesca tiér'a lui ardelenésca¹⁾;“ róga „pe capriór'a codrului, se lu duca in valea Oltului, dóra va mai diari odata pe sierpoic'a cea de féta, care amaru l'a insielatu, si in codri l'a bagatu²⁾?“ Scurtu: Romanulu apuca pe alunecosulu precipisii alu haiduciei, cumu ne demustra poesiele lui poporali, nu din vre-o aplecare innascuta, ci mai vertosu si mai numai din patriotismu luminatu, din amóre catra natiune, si din urgisirea impilatoriloru si impilariloru asia de neuniveri cu pré desvoltatulu seu simtiu de dreptu si dreptate, cate-odata si pentru insielatiune suferita si din caus'a frustrarei sperantielorु sale in punctulu amórei.

E remarcabile, cá tóte prescisele semtieminte poporulu nostru in restempulu din vorba si-le reversà, nu in balade, ci in aceea specie de poesia, ce era mai conveniente obiectului, in doine, cantece de doliu, jale si dorere. Balade poporali abia posedemu de pre atunci un'a doue, p. e. „Monastirea Prislopulu³⁾“, in care unu nenumítu pre la începutulu seclului tr. decanta fundarea acestei monastiri din tiér'a Hatiegului prin S. Nicodemu in seclulu XV—XVI, dara si acést'a se póte mai cu dreptu cuventu numí cronica in rimi; afora de aceea pré cunoscutele „Hotinulu“ (Hotine Hotine, gátesce-te bine, cá muscalulu vine scl.), si „Gregoriu Maioru“ (Ploua plói'a prin copaci, Maioru e robu la Muncaciu scl.); decantandu incarceratiunea acestui martiru alu causei nationali romaue, templata in ultimii ani ai domnirii imperatesei Mari'a Teresi'a, din carea eliberatu prin nemoritoriulu Iosefu II., Maioru ajunse pre tronulu episcopescu alu Fagarasiului; s. a.

Asia-dara tempulu dela 1710—1780 si in respectulu poesiei poporali, cá si generalmente in alu starei natiunei si limbei romane, se póte cu dreptu cuventu numí tempulu séu periodulu decadentiei.

(Va urma.)

1) Alexandri o. c., pg. 227, 254, 255 si 316, 291, 259, 289.

1—2) Alexandri o. c., pg. 311, 313.

3) Hasdeu Istor. crit. a Rom., I. pg. 139.

Episóde si scene dela Abrudu, din Maiu 1849.

(Urmare.)

Dupa conferintia s'au datu in onórea lui unu prandiu stralucitu la Siulutiu Simionutiu.

Domnulu casei au redicatu pocalulu in sanatatea aducatoriului pabei (Dragosiu), éra acesta uitandu pe unu momentu unde se afla, si cu cine are de a face, redicà pocalulu in sanatatea lui Kosuth. . . . Ianculu redicandu-se in susu — isi incretí fruntea dupa datin'a sa, si cautandu inpregiuru cá unu leu ranitu, nimenea nu cutedià a dá lui Dragosiu unu semnu de complacere.

Dragosiu se vedea oparitu, dar' fara a se confunda, prin ebcenti'a sa substitui varie obiecte de conversatiune, intre altele isi descoperí dorinti'a de a schimba galbeni, cá se aiba probe, cá elu au fostu chiaru la fôntan'a aurului.

Atat'a au fostu de ajunsu, cá cei de facia se se intréca a dá galbenii in schimbu pentru bancnote kosuthene.

Suntemu perduti! diseiu eu catra Buteanu, langa care siedeamu. Ba nu! respunse elu, cá noi vomu apela la poporu cá in Campulu libertatii, si acestia voru remanea cu bancnotele. Dragosiu va merge fara resultatu pe unde au venitu, si incependu-se ostilitatile ne vomu apera pana vomu putea, éra venindu lucrulu pana la extreme, vomu urmá dupa planulu lui Axente.

Acelu apellu la poporu s'a si facutu, tienendu-se precumu se scie, doue adunari numeróse, un'a in capulu Abrudului de catra Corna-Buciumu, si alta in Campeni, de care aici nu me potu ocupá, ci voiú spune numai, cá pe 5 Maiu s'au anuntiatu alta conferentia in Abrudu.

Iancu au sositu in aceea di fórte tardiu dela Campeni, de aceea conferinti'a nu s'a pututu incepe pana dupa amiadi intre 4—5 óre, adunandu-ne in beseric'a reformata din piatia.

Aceea conferintia au fostu fórte viforósa. Audaci'a unguriloru ajunsese la obrasnicia de ne uimia. Preotulu catolicu pierdiendu'si mintile, sbierá cá unu turbatu, cá romanii de locu se depuna armele la o comisiune ce se va denumí acum, ba precumu romanii au cautatu armele pana si in fântani la unguri, asia se procéda si acestia acum. — Ianculu amerintiandu cá unu altu Iupiter tonans strigá, cá despre depunerea armeloru nu póte fi vorba; asia ceva s'ar potea intemplá numai candu romanii aru avea garantia destula. Confusiunea crescea, nimenea nu mai potea inpune adunarei, nici Iancu, nici Buteanu, nici Dragosiu; ba de nu aveamu cate unu pistolu la brâu, póte cá preotulu catolicu provocá conflicte funeste, fiindu magiarii in maioritate precumpanitória; — de unde mai tardiu amu conchisu, cá magiarii au trebuitu se fia fostu insciintiatu pe sub mana despre miscarea lui Hatvani.

Destulu cá in aceea confusiune babilonica incepù a se mestecá dio'a cu nóptea, in beserica se simtiá lips'a de luminari.

Intre acestea o servitóre intrà pe usia, facù lui Iancu unu semnu, la care disparù asia dicundu ne-observatu; dupa elu fratii Corchesiu si Clemente Aiu-danu. Ceilalti amu mai continuatu cu disputele infocate, pana candu vedindu cá Iancu nu se mai întórce, neodichn'a mi-se urcà la gradulu celu mai inaltu.

Imi facuiu locu pana la Buteanu care sta in óresi-care distantia dela mine; l'am trasu de vestmentu si amu esitu si noi.

Afara inca abea se mai cunoscea dio'à; ómenii alergau in susu si in diosu strigandu: Vinu ungurii. Amu alergatu la quartirulu lui, in scól'a romana. Aici servitoriulu lui Buteanu ne spune, cá Iancu venindu dela beserica a incalcatu calulu, au batutu in feréstr'a lui Ivanovich (comandante militariu); acesta inca au incalcatu si patru insi au alergatu in galopu catra Campeni.

Pe cai la Campeni? imi dise Buteanu.

Numai atat'a astépta, pana imi voiú aduce armele si traist'a cu scrisorile dela quartiru.

In fug'a mare amu alergatu dela scóla catra casele popii din Isbit'a, unde eram inquantiratu; candu amu ajunsu in sa in capetulu stratei strimte si amu datu in piatia, amu fostu silitu a'mi modera pasii, cá se nu'mi atragu cu fug'a mea vre-unu glontiu, cá prin piatia érá amestecati cetatienii cu soldatii.

Amu ajunsu in pace, mi-amu luatú traist'a, pistólele, éra sabi'a o amu ascunsu subsuóra.

Candú amu datu se esu, artileri'a si o multime de calareti erau postati in pórtá, si ungurii din locu, cugetai cá vréu se restórne orasiulu cu éljen-uri.

Nu'i tréba de a potea petrunde cu armele.

Me intorcu indereptu, me urcu pe trepte la dealu, si imi asiediu armele si traist'a in hornu, ceea ce po-teamu face, cá cuptoriulu era stricatu.

Dupa ce era vorba de mórte ori viatia, imi reculegu tóte poterile, esu pe pórtá si camu pe langa paretu imi facu locu si esu prin piatia pana la scóla.

Mi-se parù cá amu siediu tu unu seculu. In acestu timpú Buteanu potea fugi, dar ánim'a lui ceanobila nu l'au lasatu, ci me asteptà.

Ne aruncaramu toti trei pe cai' si i stringeamu in pinteni, dar abea amu trecutú pe langa 5—6 case si amu auditu strigatulu magiariloru carii se inquantirau pe acolo. Totu in acea repediune ne-amu intorsu inderetu, ne-amu datu diosu si amu alergatu la Dragosiu. Aici facu eu numai aceea observare, cá de si se pare camu curiosu, ca in timpu de batalia se póta petrunde inamiculu ne-observatu, totusi cine cunósce Valea-Cernitiei dela Abrudu pana la Vulcanu, scie catu suntu acolo casele de rari, usioru isi póte esplica intrarea ne-observata a lui Hatvani, cu atata mai virtosu, cá armistitiulu lui Kosuth si asigurarile lui Dragosiu usiorasera pe romani de tóte grigile.

Este adevărat și aceea, că au sosit scirea despre sosirea ungarilor, aceea însă au sosit așa de târziu, cătu abia s'au putut folosi Iancu de densa, căci cu un'ă diumatate de ora mai târziu sôrtea lui și a lui Ivanovich nu era mai bună că a lui Buteanu.

Pe o uliță laterală ajunserăm la Boeriu, unde era înșartat Dragosiu.

Aici era plină casă de prefecți și tribuni, pe cari îi ajunse aceeași sôrte că pe noi, între aceștia Domnului Adrianu, care fusese mai târziu ministru în România, era acum se afla în pensie cu rang de general. Altu tineru de boieru totu de acolo cu numele Vitiann*). Prefecții Dobra, Botteanu (elu se scrie Bottyán) vice-prefecțulu Nicolau Muresianu, tribuni Andreica, Nicolau Begnescu, Alexandru Arpadi, Simionu Moga, Molnaru și alții — pe cestu din urma ilu și pusă Hatvani în 8 Maiu.

Buteanu luă aspru pe Dragosiu la răspundere, făcându-i cele mai grosolane imputări și apostrofându-l că „tradatoriu.“

Dragosiu în confuziunea sa nu mai potu dice alta spre consolarea noastră, decât că pe Kosuth în nimbulu seu nimenea nu ilu va compromite.

Într'acestea se bate în usă, și intra 5 ofițeri magiari, pe celu de antai ilu agrai Dragosiu dicându: Ugyé őrnagy ur, az országot és annak kormányozját senki sem fogja compromittálni?

Respunsulu rece urmă . . . nem.

Aici amu gatatu-o! între cei de față uniculu eramu înbrăcați în vestimente românești (țieranesci). Că se nu fu observatu, nu m'amu potutu apropiă de Buteanu, ci m'amu retrasu în casă laterală, care încă era plină de cei pomeniti. Aici amu ascultat pucintelu, după aceea cu N. Muresianu și Arpadi amu esitu în cucina, de acolo în uliță, și pe urma în curțirulu lui Buteanu, sperandu că elu ne va împărtași celea întemperate. Aici fără a aprinde lumină, amu făcutu planulu, că sosindu Buteanu se fugim la Campeni pe vre-o carare, care elu că Abrudanu nesmintu, că trebuia se o scie. Arpadi că optimistu nu se unia cu planulu de fugă, elu visă că Ianculu va depune armele că mană, românii voru tramite deputatiune la Kosuth. și alte illuziuni, care tôte esisera mai înainte pe întrecute din gură lui Dragosiu.

Pe la diumatate la 12 ore sosese Buteanu, însă fără a dice unu cuvântu, se trantese pe patu, se radiema cu spatele de perete, și își aședea capulu pe palme în genunchi. — Consternatiunea lui atatu fu de mare, cătu unu timpu îndelungatu nu amu potutu scote cuvântu din gură lui.

Îlamu împărtașitu planulu de fugă și i amu disu: Mei omule! noi doi înși amu așteptatu singuru după tine că se ne conduci, dar acum plecăm încetru ne va duce destinulu nostru, și tu reamă.

La aceste cuvinte se scola, scote o chîie, deschide unu cuferu, și scotiendu unele vestimente dice: „Moldovene! tu singuru esci cu ciôreci, calțiuni, sierpariu etc., acestu portu și asera au fostu prea batoriu la ochi; — na aceste vestimente, înbracate, apoi de fugă nu pôte fi vorba, că vedetele suntu asiediate în giurulu Abrudului.

„Sciu că Iancu nu va depune armele, cumu crede Dragosiu și ungurii, dară rezultatulu încercării lui e dubiu, căci trupă care au intratu a sera, este numai avantgardă trupei ce va intra mană. (Acestea se vorbisera după ce ne-amu departatu noi din casă lui Boeriu). Una este ce știu siguru, că cătu se va arata ostire românească, noi vomu fi cei deantai sacrificati; și cu tôte aceste nu potemu fugi, că noi numai în directiunea către Rosia amu putea scapă; dar punctele aceste suntu mai întarite, și încă la tôte posturile suntu împărțiti magiari din locu, cari suntu cunoscuti cu tôte potecele.“

Pôte că acesta au fostu destinulu lui. Ne-amu descurăgiatu cu totii, amu petrecutu până la dîoa, cându grăindu vorbe nearticulate, cându sarindu în susu și preamblandu-ne prin casă, că omeni nebuni.

Demâneatia la 7 ore Buteanu fu invitat prin unu cetățianu din Abrudă a se înfatiosă la Hatvani.

Preste o diumatate de ora se reintorse cu scirea, că doi înși trebuie se meargă cu o epistolă la Campeni, că se invite pe Iancu la Abrudă.

Amu cugetatu se mergi tu și Andreica, imi dise, că se'ti mantuesci viață pentru alte întemperi... Amu și datu ordinu lui Iacobu se gatească caii.

Cându amu esitu afara se pornescu, Andreica cu Begnescu era cu manile pe frene.

Eu vrămu se iau calulu din manile lui Begnescu, dar' elu imi reflectă: indesiertu poterea ta, că salvus conductus e la mine și nu-ti'lu dau. Buteanu care era între noi, puse mană pe mine și imi dise: Eu ti-amu disu se mergi, eu iti dicu se reamă, că la noapte de vomu ști că ne împuşcă cându vomu esi din casă, încă vomu fugi.

Calăreții se departasera, că și speranță mea de scapare . . . Amu cautatu lungu după ei, m'amu consolatu cu ideia, că și loru le e scumpa viață că și mie; apoi Buteanu prea multu me deobligase, decâtu se'lu potu parasi în executarea planului de fugă, că de nu era elu, preamu de fôrme în Abrudulu ospitalu.

La noapte dară se fugim! Înșă cătu este de lungă o di din Maiu, o scie numai acela, care în asemenea împregiurări număra minutele celea lungi, și câte întemperi neprecalulate nu tragu dungă peste propunerile și planurile omenilor!

După amiazi Buteanu fu ărsi invitat la Hatvani, acum însă prin unu militariu.

La două ore se întorce cum e peretele.

Ce e nou frate?

De nu va veni Iancu peste o ora, me face

*) Adevăratulu seu nume este Racovitia, familia frunțasia, nepotu de sora alu fraților Golești. Not. Red.

face pe mine respundietoriu de tóte urmarile; mi-a cerutu si armele. — Mai multe nu au vorbitu.

Catu de mare impressiune au facutu asupra lui acésta convorbire cu Hatvani, am judecatu din inpregiurarea, cà si-au luatu orologiulu cu lantiulu de aur, si done stufe in pretiu (precum spunea elu) de cate 60 galbeni una, si le-au dusu de le-au dapusu la protopopulu Tobiasiu.

Pe la 4 óre ne pomenimu cu trei husari (acestia avea numai uniforma de husari, dar fiind-cà nu avea cai, facea cu carabinele loru servitiu de pedestri), carii ne visitara de arme. I-au trei pistóle si done sabii ale lui Buteanu, cu care unulu se departà, éra doi remanu in cas'a de inainte, proprie scóla, spunendu'mi, cà la ori-ce incercare de fuga vomu fi inpuscati prin capu . . .

Planulu de fuga totu me preocupá inca mai poternicu, cu tóte cà acum pedecile erau mai mari; cà ci de nu vomu putea esi pe feréstra ne observati, ori de pazitorii nostri, ori de soldati carii in coridorulu protopopului erau pururea indesiti cá la o varda, atunci ilu poteamu esecutá numai sugrumandu fara sgomotu pe acesti doi soldati.

Alternativ'a din urma ni se pareá mai sigura, pentru-cà esindu pe usi'a scólei, unu palantu inaltu de scanduri ne scutea de vederea celoru ce din intemplare ar fi trecutu pe ulitia; afara de aceea intre capulu grasdului si privat'a scólei éra unu spatiu strimtu, pe care ne puteamu stracura in ciuiteriu, pana vomu resuffá si ne vomu reculege. Planulu ilu statorisemu asia:

La ciorecii mei aruncati intr'unu unghiu aveam unu amnariu de o marime estra-ordinaria, asia catu prindiendu'lu in mana, iti implea pumnulu cá unu manunchiu de sabia. Cá se ni-se incuragiedie consotii, eu cu ajutoriulu acestuia luasemu asupra mea tocarea unui husariu; la celalaltu se resolvà singuru Nicolau Muresianu, apoi voi inca nu iti stá cu manile in sinu . . .

Deci puntu la 12 óre, s'au candu vomu simti cà orasiulu e mai liniscitu, vomu aterne fora sgomotu pe acesti doi ómeni la pamentu, vomu esi de o camdata in strimtórea dintre grasdu si privata, de aici vomu sari in ap'a Abrudului, si corliti pana in grumadi, ne vomu trage la uscatu si vomu strabate pana in Campeni.

Arpadi se invoise la planulu de fuga numai de frica, cà de nu va fugi, totu ilu voru inpuscá ungurii, pentru-cà nu ne-au denuntiatu. Buteanu insa se vedea reinnoitu cu totul, numai de nu ne-aru duplicá soldati, ori de nu ne-aru stramuta in prinsori separate, dicea elu.

Nu s'au intemplatu nici una, nici alta, dar planulu nu l'amu potutu esecuta, pentru-cà tocmai in aceea séra fiindu luna plina, si fara leacu de noru, luminá cá dio'a, in catu nu amu fi potutu face unu pasiu ne-observatu, cu atatu mai virtosu, cà patrolele pe ulitia nu s'au asiediatu tóta nóptea.

Marti pe la 11 óre amu diaritu pe feréstra pe o culme inalta in partea de catra Vulcanu o céta de romani.

S'au batutu alarmu, au esitu ostirea magiara asupra loru si i-au respinsu.

Ungurii s'au intorsu cu bucuria mare in Abrudu; dar' totu in acelu momentu dela Rosi'a le sosi scirea, cà acolo au invinsu romanii, pe unu capitaniu care venea dupa ajutoriu la Abrudu, l'au inpuscatu unu romanu dintr'o tufa.

Acésta fama intru atàta infurià pe Hatvani, catu pe Buteanu de locu ilu escortà dintre noi prin doi soldati, si ilu puse in arestu separatu in lantiu, éra immediatu dupa aceea inpuscá deinaintea bisericei si pe tribunulu Molnaru. Sangele ni se inchiagà in vine, planulu de fuga au disparutu. — Mórtea cu arm'a in mana nu o amu fi schimbatu pentru tóte bunatatile lumesci. Pe langa tóte acestea veni si sér'a. Fómea nu o simtiamu, dar' simtiamu in trupu o slabitiune si ametiéla, care ne puneá la indoiéla potinti'a de a ne esecuta planulu de fuga inpreunatu cu lupta.

Scriseiu lui Dragosiu o epistola, in care l'amu rogatu, cà de si 'i-amu facutu o neplacere, se considere starea in care ne aflamu si se ne cercetedie, ori se dispuna a ni se tramite o bucata de pane, cà nu amu mancatu de dumineca dela amiadi, si se ne incunoscintiedie despre sórtea lui Buteanu.

Scrisórea amu dat'o lui Iacobu servitoriulu lui Buteanu, care s'au furisiatu la feréstr'a nóstra. Nici unu respunsu dela Dragosiu, ci ne-au adusu faim'a fiorósa, cà pe bravulu si iubitulu advocatu Dobra intru atat'a l'au torturatu honvedii carii ilu padiau in arestu, catu au fostu silitu a sari din catulu alu doilea pe pardoseala de petri in ulitia, unde fu omoritu de mai multe puscaturi.

Din celea impartasite pana aci va putea vedea ori-cine, cà Buteanu nu au venitu de voia buna la Hatvani, cu atatu mai pucinu au avutu vre-odata cugetulu de a organisá pentru interese magiare batalióne romanesce.

Cu acestea asiú fi terminatu la puntulu acesta, dara de si preste propusulu meu, m'amu estinsu preta tare cu scrisórea, totnsi cugetu a fi de interesu a mai continua si cu alte intemplari ce au mai urmatu.

Deci trecúndu preste evenimentele dilei acesteia, precumu si ale celei urmatórie inca mai memorabile pentru mine si consocii mei, voiu observa numai, cà nici in nóptea acésta nu amu potutu fugi; dar' miercuri sér'a, cá si candu Dumnedieu si-aru fi facutu mila de suferintiele nóstre — unu noru grosu au pusu stavila radielor lunei. Iacobu ne-au procuratu dela protopopulu Tobiasiu o pane, si nu sciu de unde o cupa de silvoriu.

Pe acestu omu l'amu tratatu numai cu numele din botezu, pentru cà connumele nu i l'amu potutu afla, nici dela elu, nici dela Buteanu. Éra insa patriotu eu cestu din urma, si ducúndu in patri'a sa rola de agitatoru fugise si elu aici, si facea la Bu-

teanu pe servitoriulu, éra in pericule pe amicu re-
solutu. In timpulu de care vorbescu, incinse siurtiulu,
facea servitiu, dar' ochii lui vedea tóte si urechile
audia tóte.

Ne-amu restauratu poterile fisice, si asteptámu
numai momentulu decidiétoriu

(Va urma).

Runduncao'a romana.

Brail'a sta in gródia, cà-ci turculu cel vrasmasiu
Din vase cuirasate fíntea pe celu orasiu.
„Vai pulbere si tiendre din noi se va alege,
Corabi'a vrasmasia, dà dómne se-se inneece.“

Pe candu Brail'a 'n frica la ceriuri se rogá
Redutele muscale respunsulu mi'lu racnea.
Era unu vuietu, trasnetu, unu racnetu, o mugire
Parea cà lumea 'ntréga-i aprópe de peire.

„O dómne fie'ti mila de neamulu crestinescu,
Fereste-ne tu dómne, de glontiulu paganescu.
Si vuietu, racnetu, trasnetu din ce in ce mai cresce.
Ici malulu in cutremuru, ici riulu clocotesece.

De-odata se ridica pe riu unu velu de noru,
Brail'a ici tresare ca de unu lungu floru,
Si velulu se desparte si liniste se face;
Brail'a cu uimire, privesce, sta si tace.

Dar numai o clipita, asia uimita-a statu,
Apoi cu mii de glasuri si vesela-a strigatu,
„Haideti priviti cu totii, haideti cu micu cu mare
Priviti aici cumplit'a cereasca resbunare!“

„Corabi'a vrasmasia cu strajniculu dusmanu
S'a dusu cu turci cu totulu la veciniculu limanu!
Corabi'a vrasmasia, cea falnicu inarmata
In Dunare cu tarcii sta mórta inecata.“

De veselia mare Brail'a s'a cuprinsu
Si multa vitejia in sinulu ei s'aprinu
De vasele osmane cu facia inamica
Din or'a cea suprema, ea n'avea nici o frica.

Si diu mai remasese destule vase tari
Si pline indesate, d'a cruntiloru barbari,
Setosi de respaltire, totu standu in pregatire,
Pentru cá se'si resbune cu mórte si peire.

Si se 'nvertea p'acolo cu-unu altu vasu uriasiu,
Cu scopu s'arunce bombe 'nfocate prin orasiu.
Dar si aici Murgescu cu flot'a romanésca
Se pregatea in taina la fapta vitejeasca.

Si comandantulu flotei avea o rúndunea
Asia pe o sialupa cu nume o chiama,
Pe asta mica nave, o ia si-o premenesce,
Cu tóte ce'i de lipsa, cu tóte-o gatesce.

Si pléca intr'o nópte cu doi muscali ostasi
Spre vasulu celu cu tunuri, spre vasulu uriasiu.
Voinicii mei ajunge, voinicii mei s'arunea
In Dunare sub valuri, gatesce a loru munca.

Re'ntorsi é'r in sialupa mai lucra cu norocu,
Si éta cà d'odata dusmanulu inà focu;
Si éta cà dusmanulu trasnesce si plesnesce,
In valuri se cufunda, de totu se prapadesce.

Candu imi aducu aminte, me trece un floru
Sialup'a romanésca a 'nvinsu unu Monitoru!
Precumu odata Davidu pe Goliat invinse
Si fapta sa in lume d'a purur nu se stinse.

Si éta langa Davidu o mica rúndunea
Slavita si marita in veacu va remanea.
Tu rúndunea romana, tu rúndunea frumósa,
Vei remanea d'a purur vestita gloriósa.

Brasiovu, in Maiu.

Teocharu Alexi.

Nr. 139—1877.

Procesu verbale

luatu in siedinti'a ordinaria a comitetului asociatiunei transilvane
tienuta la 5 Iuniu c. n. 1877 sub presidiulu dlui Iacobi Bologna,
findu de facia domnii membrii: P. Dunc'a, E. Macellariu, I. Han-
ni'a, I. V. Rusu, I. St. Siulutiu, Z. Boiu, Vis. Romanu si I. Cretiu.

§ 58. Dn. advocatu in Blasiu, dr. Iacobi Bren-
dusianu prin script'a sa din 31 Maiu a. c. intitulata
„epistol'a deschisa catra on. comitetu alu asociatiunei
transilvane pentru literatur'a romana si cultur'a po-
porului romanu,“ arata calamitatile cauzate in partile
Blasiului, prin esundarile intemperate in 16. si 17.
Maiu anulu c. si din acea cauza róga pre comi-
tetu, cá procurandu publicarea amentitei scripte, se
afle cali si midiulóce, pentru tienerea adunarei ge-
nerali a asociatiunei trans. pentru anulu curente, in
altu locu, déca chiar' va se se tiena.

Dupa discussiuni, comitetulu decide, a nu se de-
mitte in pertractarea meritoria a susu-amentitei scripte,
ci a o strapune sub-comitetului despart. cerc. din
Blasiu, cu aceea recercare, cá acelasiu organu com-
petente alu asociatiunei, avendu in vedere opiniunea
membriloru asoc., respective a inteligentiei din locu,
se dea catu mai curendu informatiuni detaliate in
obiectulu din cestiune.

§ 59. Reuniunea pentru latirea cunoscentieloru
folositorie intre poporul tieranu din Bucovin'a (Ve-
rein zur Verbreitung gemeinnütziger Kenntnisse unter
dem Landvolke in der Bukovina) prin script'a sa
din 1 Maiu a. c. Nr. 90. cere, cá asociatiunea trans.
se-i tramita in schaimbu, operile sale tiparite in in-
teresulu promovarei culturai poporului. (Nr. 124, 1877).

Comitetulu primesce a se pune in relatiune cu
numit'a reuniune, si decide a i-se tramite in schaimbu,
cate unu esemplariu din actele si operile asoc., ce
se afla dejá tiparite.

§ D. Demetriu Fogarasi sen. directorele despar-
tamentului cerc. din Muresiu-Osiorheiu, cere a i-se
tramite respectivele diplome pentru 3 membrii ordi-
nari noi, inscrisi la D-Sa, si face intrebarea, cá cum
este de a se computá incassarea tacselor restanté,

care la unii membrii se suie pana la 50—60 fl. (Nr. prot. 126 si 127, 1877).

Se decide: a se tramite numitului domnu diplomele cerute pentru noii membrii ordinari deja in-scrisi, cu aceea recercare, cá tacsele prescise prin statute, se le incasseze nesmintitu cu oca siunea ad-manuarei diplomeloru respective. Er' relativu la modalitatea computarei tacseloru restante solvite, se se rescrie, cum-cá acelea, conformu conclusiuniloru luate in adunările generali din anii precedenti suntu de a se computa, dupa sirulu aniloru.

• § 61. Dn. George Filepp advocatu in Tusnád, arata, cum-cá contributiunea restanta, dupa mosi'a Galliana, pre cuartalulu din urma alu anului trecutu (1876) este de 7 fl. 79 1/2 cr. si cere a se asemná esolvirea aceleia (Nr. 128, 1877, a se conferi si § 52 din procesulu verbale alu siedintiei comitetulu din Maiu a. c.)

Se asemnéza la cass'a asociatiunei 10 fl. v. a. pentru esolvirea contributiunei restante pre anulu trecutu dupa mosi'a Galliana, cu aceea, cá din cuantulu asemnatu, se esolve si procentele de intardiere, ce s'ar pretende din partea respectivulu oficiu percepturale.

§ 62. Directiunea despart. cerc. alu Sibiiulu (III) asterne procesulu verbale alu siedintiei subcomitetulu din 3/15 Aprilie a. c.

Din amentitulu procesu verbale se vede, cum-cá respectivulu subcomitetu s'a ocupatu cu urmatórele afaceri curente:

a) S'au datu deslusirile cerute prin harthi'a comitetulu centrale ddto 3 Aprilie a. c. Nr. 86 relativu la sum'a de 160 fl. asemnata pre seam'a despartimentulu respectivu, pentru tienerea prelectiuniloru din ramulu agronomiei p. 43.

b) S'au luat dispozițiuni pentru tienerea adunarei generali cercuali a despartimentulu p. 44, 45, 47.

c) S'au facutu pasii receruti la loculu competente pentru redobandirea tacsei de membru ord. pentru totu-déun'a (100 fl.) dela comun'a bisericésca din Boiti'a p. 46, cum si in caus'a infiintari agen-turiloru comunali p. 49 (Nr. prot. ag. 129, 1877).

Lucrarile amentite ale sub-comitetulu se iau spre scientia.

§ 63. D. Ioanu Iancu directorele societatiei dela fodin'a mineraria: „Avramu Purech'a din Corabia in Buciumu“ prin harthi'a sa din 10 Maiu a. c. ofe-resce pre seam'a asociatiunei trans., 200 fl. v. a. cá pretiulu alor' 10 2/3 cucse, pretense dela numit'a so-cietate in poterea testamentulu fericitulu Avramu Iancu (Nr. prot. ag. 132, 1877).

Se decide: cá charti'a respectiva se se comunice cu dnulu Mateiu Nicol'a avocatulu plenipotentiatu alu asociatiunei, in afacerea lasamentulu lui Avramu Iancu, cu acea recercare, cá acelasu se'si dea opi-niunea in privinti'a otertulu cestionatu.

§ 64. Reuniunea de lectura a eleviloru scólei

de horticultura dela Ferestreu in Bucuresci prin har-thi'a sa din 15/27 Maiu a. c., isi esprime recunoscinti'a sa pentru tramiterea gratuita a toiei asociatiunei „Transilvani'a“ (Nr. 133, 1477).

Se ia spre scientia.

§ 65. Secretariulu aduce la cunoscintia, cum-cá dn. notariu publicu reg. din Lugosiu M. Besanu prin citatiunea sa din 26 Maiu a. c. Nr. 269 a provocatu pre asociatiunea trans., cá representatóri'a fondulu academiei romane, cá pre 30 Iuniu a. c. la 9 óre antemeridiane se se presenteze la pertractarea la-samentulu dupa Petru Ratiu canonicu in Lugosiu, si cá din partea biroului presidiale s'au si facutu dispozițiuni, cá la numit'a pertractare, se se represente si apere interesele asoc., basate pre testamentulu res-pectivu, prin dn. advocatu regnicolaru din Lugosiu dr. Ioánu Maioru, caruia sub datulu 5. Iuniu a. c. i-s'a si tramesu respectiv'a plenipotentia, incunoscii-tiendu-se totu-odata despre acést'a si susu amentitulu dn. notariu publicu (Nr. 136, 1877).

Se ia spre scientia cu aprobare.

§ 66. Dn. bibliotecariu I. Cretiu raportéza des-pre diuarele romane primite dela societatea de lec-tura: „Sentinel'a romana“ déjà desfiintata (Nr. 137, 1877).

Raportulu se iea spre scientia.

§ 67. Totu dn. bibliotecariu I. Cretiu presentéza unu conspectu despre diuariale romane completate, aflatóre in bibliotec'a asoc. si cere, cá se se procure legarea acelora in brosiure (Nr. 138, 1877).

Se cõncredu dn. bibliotecariu a ingrigi de lega-rea in brosiure a respectiveloru diuarie, si la tempulu seu a presenta contulu despre pretiulu legarei acelor'a.

§ 68. Totu dn. bibliotecariu I. Cretiu arata, cá a cumperatu nescari diarie romane pre seam'a so-ciatiei, si cere a i-se asemná esolvirea pretiulu acelor'a de 8 fl. 46 cr. v. a.

Se asemnéza la cass'a asociat. esolvirea pretiulu amentitu, din cuantulu preliminaru pentru trebuintiele bibliotecei.

§ 69. Se presentéza brosiur'a VII. din foi'a so-cietatiei istorice: „Századok a magy. történelmi tár-sulat Közlönye“ edata in Bud'apest'a, daruita pre seam'a asoc.

Se strapuné dlui bibliotecariu spre a se inferi in registrulu bibliotecei asociatiunei.

Verificarea acestui procesu verbale se concrede dloru membrii: P. Dunc'a, S. Macellariu si Ios. St. Siulutiu.

Sibiiu datulu cá mai susu.

Iacobu Bolog'a Pentru secret. II.
presiedinte. Ioane V. Rusu.

S'a perlesu si verificatu. Sibiiu la 7 Iuniu 1877.
P. Dunc'a mp. E. Macellariu mp. Siulutiu mp.

↳ Absentandu redactorulu in afacerile asociatiunei, acestu Nr. ese numai de 1 cóla; dara Nr. 14 va esi de 2 cóle.